

ullius unquam obtestationibus cessit; verissime hoc tibi  
 narro, visus es omnium princeps, in quo exceptionem  
 leno ferre deberet, et huic poterat succumbere culpa, nisi  
 quod referente me a Duenovardio (quem ex mandate  
 conveneram) obsecrari hunc iterum, nequid cuiusquam  
 gratia pravo in posterum exemplo publice innovatum  
 vellet (ad D. Heinsium enim amicissimum virum, et  
 omni maximo favore dignum, quod attineret, indulto  
 Diplomate ordinario, sibi cura privatim fore, ut si quando  
 in colliculos evagari collibitum esset, nemo impediret)  
 humanissimum Principem demereri utrumque, quam  
 quam alterutri displicere maluit, et in partem beneficii  
 admittere, quem excludere pro autoritate cum posset,  
 pro equitate posse noluit. Sufficiat Viro Amplissimo,  
 voti te totius competentem utcumque fieri, et ad me quod  
 attinet, evidenti officio demonstrasse Hugoniam tuam  
 quam commodis tuis inservire gestiast animo lubenti  
 et propenso. De Haratro iterum quas possum gratias  
 ago, et omisso iudicio, quo profanari ab imperitis nobis  
 sacras tua non decet, rogo te Vir Summe, ut <sup>quando</sup> ~~quomodo~~  
 cumque de fertilitate inexhausti ingenij tui, huiusmodi  
 aliquid fructum collegeris, testari unico exemplari perbene  
 ves, quod nunc facis, in amicorum perpetuo censu esse  
 me, qui harum beneficiarum ut maxime omnium  
 indignus, ita religiosissimus omnium estimator haberi  
 postulo. Amo enim te, Mi Heinsi, et quod ad eruditio  
 nem, <sup>vi</sup> ~~partem~~ plerosque omnes pro te facio. Vale Haga,  
 Com: 19. Martij 1629.

1629

De Duenovardio quae memoravi, apertissime,  
 cum ita res feret, exponas licet, quia ut  
 beneficio plene fruari, necesse est.

Dedelio.

Quod a me <sup>(101)</sup> affinis nomine ~~expediti~~ expediri voluisti, quantam  
 potuit celeritate in confertissimis occupationibus con  
 fectum est. Diploma vetnaiculum hodie, nisi me  
 tabellarii fallunt, acceptum est. Ad didissem insuper  
 Latinum, si ulla ratione assequi valuissem, quid homin  
 cioni in mentem venerit, cum e Septentrione redem  
 tem Belgam <sup>in</sup> ~~in~~ has regiones, utraque lingua instructum  
 voluit. Quasi <sup>quasi</sup> ~~quasi~~ Albanam Russiam et Amsteladamum  
 nationes



nationes jungunt Germanam omnes, adeo sermonis nos  
imperita sint, ut interpretes Romanos accersere neces-  
sitas habeas. Addidi in epistola, etiam nullo diplomate  
munitum facile quominus in patriam admitti, titianam  
hostiam intactam, ~~me~~ <sup>me</sup> esse officio nihili multum  
gratia aucupari censeat. Tu, si qua in re majoris  
momenti ~~operam~~ <sup>operam</sup> meam uti postulas, habere te scito  
imperes, et salute uxori dictam, languin uterque va-  
In Castris ad Sylva ~~D. v. kal.~~ v. kal. Jul. MDCCXXIX.

Consedit hostium exercitus utraque  
nocte proxima Loonij et Spranga.  
Hodie, uti ab exploratoribus delatum est,  
vel Waalwici, vel aliquanto vlymae  
propius castra metabitur. Jam <sup>2</sup> Haque  
in armis continuis exuebamur, dubii  
ad huc quo consilio accesserit.

J. Solio.

(102)  
Obvius me nimiam inhumanitate, Soli clarissimo, dumque  
commodato a te satis importune petii, dono me habere  
quasi ut gratia referenda praecidas ansam. Scito tamen  
devincere te duplici beneficio ut indignum te amicum  
ita virtutum tuarum, et quam summo opere in te su-  
cio. Typo Rodolpho abbas summum astimatorem. De  
itaque Desvite Scheineri, quando ita vis, ea lege re-  
privo, ut simile a me exemplar proximis nundis  
Francofurtensibus expectes. Eadem enim opera cons-  
tuit e Germania accersere, quotcumque ab hoc auto-  
lucubrations optica reperiantur. quales passim illi  
allegat, ut Solis Elliptici Phænomenon Augustae, et  
de refractionibus caelestibus In Solstadii editas. Sat  
prolixè docet. sed me soletia hominis et errori in-  
rato destruendo diligentia summa capit. Nam, ut  
multo me nosti rectius. Kallucinamus hactenus e  
parte Matheseos maxime, quae de Visione est, et fru-  
quis peruadere has tenebras tentet, cui refractionum  
ratio absolutissime non constat. Ecu vero Ni So-  
Spartam appropinque te dignam. mox ut magis Suer-  
nostris